

Jan Pankiewicz

„Gazeta Polska”, 18/30 kwietnia 1899 roku, nr 98, str. 2

Śp. prof. Jan Pankiewicz

Ciało pedagogiczne warszawskie utraciło najstarszego bodaj, a jednego z najwybitniejszych, zasłużonych członków swoich. W sędziwym wieku lat 83 zmarł w piątek (dn. 28 kwietnia) śp. Jan Pankiewicz były inspektor szkoły realnej, później kierownik własnej szkoły, z której wyszło wielu zasłużonych dziś pracowników w różnych gałęziach, ostatnio używający dobrze zasłużonego spoczynku emeryt. Jako dziesięcioletni chłopiec, urodzony w Kopytowie dnia 22 grudnia 1816 r., śp. Pankiewicz oddany został do ówczesnej szkoły wojewódzkiej w Hrubieszowie, którą ukończył tak świetnie, że na koszt rządu wysłano go na wydział filozoficzny do uniwersytetu petersburskiego. Tamtejsza akademia nauk wydelegowała następnie młodego kandydata nauk matematyczno-fizycznych jako członka wyprawy dla zbadania brzegów morza Białego i oceanu Lodowatego pod względem roślinnym i zwierzęcym.

Powróciwszy do kraju śp. Pankiewicz objął posadę nauczyciela w gimnazjum realnym w Warszawie, w r. 1854-ym mianowano go inspektorem tej szkoły, a przez dwa lata pełnił zmarły obowiązki dyrektora do czasu zwinięcia zakładu. Na czas krótki przeniósł się nieboszczyk do Szczeczeszyna, ale już w r. 1863-ym powrócił do Warszawy, której nie opuszczał do końca życia, sprawując kolejno obowiązki inspektora gimnazjum II-go i rektora III-go.

W roku 1873-ym śp. Pankiewicz porzucił służbę rządową, zakładając własną szkołę, na której czele stał przez lat 18-cie, jubileusz też 50-letni, sędziwego i powszechną czią otoczonego przewodnika młodzieży, zakończył dopiero w r. 1895-ym płodną działalność dyrektora. Wdzięczni uczniowie zebrali wtedy pomiędzy sobą 3.000 rubli, przeznaczając odsetki na stypendium im. Pankiewicza dla biednego ucznia.

Pomimo uciążliwych zajęć pedagogicznych zmarły znajdował czas na prace naukowe, czego rezultatem jest przekład chemii Liebig'a i liczne artykuły w Wielkiej Encyklopedii Orgelbranda.

Śmierć zasłużonego pracownika i człowieka bez skazy wywołała żal ogólny.

„Gazeta Polska”, 21 kwietnia/3 maja 1899 r., nr 100, str. 2

Zmarli

Pogrzeb śp. Pankiewicza odbył się we wtorek (2 maja), po nabożeństwie żałobnym w kościele Ś-go Krzyża o godz. 11 z rana, na które przybył liczny zastęp uczniów b. dyrektora szkoły, ludzi już dojrzałych i młodzieży, wchodzącej dopiero na drogę życia. Na trumnie złożono wieńce: od zgromadzenia kupców m. Warszawy, od byłych współpracowników, od teraźniejszego dyrektora szkoły p. Trejdosiewicza, od wdzięcznych uczniów itd. Zwłoki złożono na cmentarzu Powązkowskim.